

2 מול 118 שלום כהן ואורי אבנרי מרימים את ידם כדי לחצו בעד ההצעה ההפגנתית לבחור באבנרי ליו"ר הכנסת — הצעה שבאה למחות נגד מינוי עסקן מפלגתי לתפקיד הרם. על פני שכניהם מצטיירות אפתעה ורוגז.

תדהמה

זקן חברי הכנסת הנוכחים בישיבה, יצחק מאיר לוי (עומד), נשיא המדינה (שני מימין) ומוזכר הכנסת, חיים ליאור, פונים בתדהמה לעבר שלום כהן, כשזה הציג את אורי אבנרי לתפקיד יו"ר הכנסת. כולם התפרצו בקריאות זעם ובוז.

צל כל הודמנות כדי להתריע נגד שרירות עסקני המנגנון השולטים בה.

★ ★ ★

לא היתה זאת הפעם הראשונה בה אותה ישיבה שבה נשמע קול הכוח החדש.

אחרי דבריו החגיגיים של נשיא המדינה, הוזמן לכס היו"ר, זקן חברי הכנסת הנוכח חיים. ניסוח זה לא לרמוז על העובדה שזקן חברי הכנסת, דויד בן-גוריון, סירב להופיע. במקומו נסמך התפקיד לאיציה מאיר לוי, מנהיג אגודת ישראל הקשיש. לוי מדבר עברית אשכנזית, הדומה ל-

ר מעשה הראשון של הכנסת השביעי עית כבר קבע את דמותה: מע"י כפתה עליה את בחירתו של עסקן מפלגה אפור וממושקע כיו"ר הכנסת. יו"ר הכנסת הוא בעל סמכויות עצומות. הוא גם דמות ממלכתית, ממלא מקומו של הנשיא. התפקיד נמסר לראובן ברקת — בלי ויכוח מצד רוב חברי הבית.

התנהגות כל המפלגות באותו רגע קבעה אף היא את דמות הכנסת השביעית. גחיל נמנעה מהצבעה, כטכסיס של מקדומימכר קואליציוני, אך מיהרה — כפי יוחנן בארד — להודיע שהיא דקא מחבבת מאד את האישי.

שרידיו של המרכז החופשי, שהנמיך את קומתו ואת קולו מאז טען שהוא "האופור" זיכיה היחידה במדינה, הצביעו בעד ברקת. הרשימה הממלכתית נמנעה מהצבעה, אך לא טרחה לנמק מדוע. כך נהג גם ד"ר משה סנה.

היהודים שמחו נגד הבחירה השרירותית היו אנשי הכוח החדש. קבע שלום כהן, בנואמו הראשון מעל הדוכן: "מאזר שהטיעה הגדולה ביותר הציגה מועמד בלתי-טבעי, ומאחר שהמפלגות האחרות לא הציגו מועמד משלהן, ומאחר שאין בכונתן להסתפק בהימנעות מהצבעה, אין לנו ברירה אלא להציג מועמד משלנו. טיעון העולם הזה — כוח חדש מציעה את חברי הכנסת אורי אבנרי..."

הבית התפוצץ בקריאות זעם ולעג. אך עלידי אקט הפגנתי זה קבע הכוח החדש כבר ברבעים הראשונים של הכנסת השביעית שהוא ישמש בה כאופוזיציה ממשית, שתני

אוברטורה לשביעית

השוכס השופט ברנזון (מאחור) מקשיב לדברי יו"ר הישיבה, איציה מאיר לוי, המשמץ את בית המשפט בעניין הטלוויזיה. אורי אבנרי מחה.

ממקומו, קרא: "אדוני היושבראשו" וכשזה לא עזר, קרא: "אני מוחה נגד ניצול מעמד חגיגי זה לתעמולה מפלגתית" קמה מהר מה, אנשי אגודת ישראל צרחו במלוא גרונו: תיהם, אך לפחות נקבע כי ניצול מחפיר כזה לא יישאר בכנסת השביעית ללא תגובה בו במקום.

כל אותו זמן שמחו אנשי אגודת ישראל להצטלם עליי המצלמות המזומנות של הטלוויזיה המקוללת, ששלטה בישיבת הפתיחה.

★ ★ ★

ר מחאה השלישית, ושוב כפי הכוח החדש, באה כשהגיש משה ברעם, הקומי סאר של המערך, את הצעת ההרכב של "הועדה המסדרת" — 27 חברים, ממע"י ועד אגודת ישראל, בלי שום ייצוג לסייעת אופוזיציה. אלה הוזמנו רק כ"משקיפים".

שוב קם אורי אבנרי, כדי להתריע במי לים חריפות נגד המעשה. "זהו אות לב... אנו עדים לחידוש הקנוניה בין מע"י וגחיל, שהסילה את צילה על כל מי הכנסת השישית... זהו ניסיון נפסד לוח סל מראש את אפשרויות האופוזיציה... הוא הציג לצרף להועדה חמישה חברים נוספים — אחד לכל סיעה שקופחה.

ההצעה נדחתה — ושוב ברוב עצום של מפלגות המיסד, ממפ"ם ועד חרות.

היתה זאת התחלה עגומה למדי של הכנסת השביעית. למרות שיש בה כארבעים חברים חדשים, נדמה שרמתה לא תעלה. הנכני סים הם ברובם אנשי מפלגה נכועים, שאין לצפות מהם התמרדות ועצמאות. אנשי המנגנון שולטים בכנסת מס' 7 כמו במס' 6.

הדבר לא מנע מן הוותיקים, שבאו להיפרד, לגלות סימנים של נוסטלגיה עצובה. חלק מן הממוחוסלים, כמו שולמית אלוני, לא באו. אחרים, כמו גבי כהן, הופיעו באופן הפגנתי. למרות הבוקות מצלמות העתונות וווהר אורות הטלוויזיה, לא שלטה השימחה בכיפה. כי שום מפלגה — מלבד הכוח החדש — לא יכלה להצביע על הישג של ממש בבחירות.

אמר חברי הכנסת ותיק מאד לחברי הכנסת חדש מאד, בעת הישיבה: "הסתכל היטב באולם. אף פעם לא תראה עוד כל-כך הרבה מחברי הכנסת השביעית יושבים ב-

